

[Lundberg.]

denne Paragraf blev formet paa anden Maade, end det er sket i Lovforslaget.

I § 11 siges det, at Ejendomme af Areal højst 800 m² og Grundværdi højst 4 000 Kr., som er bebygget ved Lovens Ikrafttræden med en Beboelsesbygning paa højst 2 Familier, og som skal bebos af Ejeren selv, skal være fritaget for Grundværdistigningsskyld. Paa samme Maade skal Ejendomme af Areal højst 1 200 m² og Grundværdi højst 6 000 Kr. være fritaget for Halvdelen af den i øvrigt gældende Sats. Finansministeren skal i alle Tilfælde kunne siddé og give saadanne Fritagelser og bestemme i hvert enkelt Tilfælde, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Vurderingen af disse Ejendomme, hvorvidt de skal være fritaget eller ej.

For det førte synes jeg, det vilde være heldigt, om Ministeren blev fri for denne Bedømmelse, daglige Bedømmelse, havde jeg nær sagt. Vi ved jo, at det ganske særlig vil være i den Tid, Vurderingerne nylig er tilendebragt, at Klagerne vil strømme ind, og vi kan jo saa danne os et Begreb om, hvilket Arbejde der vil komme for Ministeren. Men det er ikke saa meget det, for det kunde naturligvis til syvende og sidst være mig ligegyldigt, naar Ministeren mener, det skal være saaledes; men det, som mit Parti har ønsket, er, at ikke blot saadanne Smaaiejendomme, hvorpaa der findes en Beboelsesbygning, skal være fritaget, men at ubebyggede Arealer ogsaa skal være det.

Det er Meningens med dette Lovforslag at komme den usunde Spekulation i de byggemodne Arealer i Byernes Periferi til Livs og at holde Grundene nede i rimelige Priser, og derfor er der efter min Mening heller ikke nogen Anledning til at ramme alle de mange, f. Eks. Arbejdere, der sidder med Haveparceller med det Formaal for Øje i Løbet af nogle Aar at faa skrabt saa mange Penge sammen, at der paa denne lille Havelod kan opføres et Beboelseshus til dem selv og Familien. I vort Parti mener vi, at ogsaa saadanne ubebyggede Arealer skal være fritaget for Skat i 10 Aar, for saa vidt de har saa lille et Areal og saa lille en Grundværdi, som jeg før nævnte, og at Fritagelsen skal strække sig til 30 Aar, hvis de bebygges, inden 10 Aar er gaaet, men at man saa ogsaa til Gængæld skal begrænse alle Fritagelserne i Stykke 1 hertil. Endelig skal Fritagelsen, hvad der er endnu mere vigtigt, bort-

falde, naar der har fundet Ejerskifte Sted, thi det er klart, at saa snart der har fundet et Ejerskifte Sted, er Grundværdistigningsskylden inkluderet i Købesummen, saa har vedkommende Køber taget Hensyn til den paahvilende Byrde, og saa er der ingen Anledning til, at den nye Ejer fortsat er fritaget.

Jeg kunde derfor tænke mig, at man sagde noget i Retning af: „Ubebyggede Grunde af Areal højst 800 m² og Grundværdi højst 4 000 Kr. er fritaget for Grundstigningsskyld, for saa vidt vedkommende Ejer ikke tillige ejer anden fast Ejendom, dog saaledes, at Fritagelsen bortfalder, saafremt Arealet skifter Ejer efter Lovens Ikrafttræden. Saadan Fritagelse kan ikke, saafremt Ejendommen ikke bebygges, gives for længere Tidsrum end 10 Aar fra Lovens Ikrafttræden. Hvis et saadant Areal ved Lovens Ikrafttræden er bebygget (eller bebygges inden 10 Aars Forløb) med et Beboelseshus til højst 2 Familier, og Ejendommen bebos af Ejeren selv, udstrækkes Fritagelsen over et Tidsrum af 30 Aar fra Lovens Ikrafttræden. Tilsvarende Ejendomme paa højst 1 200 m² og Grundværdi højst 6 000 Kr. er under de samme Betingelser fritaget for Halvdelen af den i øvrigt gældende Sats.“

Det er højst sandsynligt, at dette skal formes paa en lidt anden Maade, men jeg har gennem dette lille Udkast forsøgt at give Tingets Medlemmer en Mening om, hvad det er, vi tilsigter.

Det er rigtigt, at et Lovforslag som dette vil gøre Kravet om en fuld, reel, ligelig, nøjagtig, retfærdig Jordvurdering endnu stærkere. Derom er der naturligvis ingen Tvivl. Men der er jo da ogsaa indført det i Lovforslaget, at naar Loven træder i Kraft, og Myndighederne skal til at bedømme den Værdistigning, der har fundet Sted fra Nulpunktvurderingens Ansættelse, saa kan vedkommende Ejer, trods det at der er gaaet en hel Vurderingsperiode, forlange eventuelle Fejl ved Ansættelsen rettet, lige saa vel som man ogsaa kan klage over og faa taget op til ny Behandling Værdiansættelsen ved den sidste almindelige Vurdering. Dette synes jeg er en udmærket Bestemmelse, og ved Hjælp af den vil det forhaabentlig lykkes at bringe eventuelle smaa Uoverensstemmelser ud af Verden.

Det er givet, at noget saadant maa ske. Vi har her i Landet mellem 3 000 og 4 000 Vurderingsmænd, vi har i hvert Amt et Skyldraad, bestaaende af Vurde-